

ОРАХОВАЦ, Црква Усићења Пресвете Богородице, обновљена 1859.г.

ОРАОВИЦА (Новобрдска Крива Река)

Српско-албанско село, удаљено 15-16 км северно од Кос. Каменице. У књизи трговца Михаила Лукаревића помиње се 1438. његов дужник Радован из Ораховице.

У селу се налази старо српско гробље.

ОРАХОВАЦ

Варошица и општинско средиште у плодном виногорју на југоисточном рубу Метохије. Помиње се у *повељама цара Душана* 1348. и 1355. којима даје и потврђује имања манастиру Хиландару и одређује да „12 старинаца из Ораховца“ одреде међе. Гргур, Ђурђе и Лазар Бранковићи са мајком Маром дају *повељом* 1405. манастиру Хиландару „село Ораховац са њивама, вртovima и воденицом“. У Девичком катастиху помињу се од 1768. до 1777. више пута дародавци Срби и муслимани Гоге из Ораховца. „6. априла 1897. Арнаути опљачкаше [о]раовачку цркву“, стоји у једном запису.

Усред насеља је црква Усићења Св. Богородице, обновљена на старијим темељима 1859. То је солидна грађевина од тесаног камена са наглашеним западним порталом и звоником. На фасадама је узидано и неколико рељефа у камену. Стара црква је имала скромну збирку рукописних књига, икона и црквених сасуда. У пожару Народне библиотеке у Београду 6. априла 1941. изгорели су Ораховачко *Четиљоро-јеванђеље* и *Окѣиоих* осмогласник из 16.в. У новој цркви се чува део старих и новијих црквених предмета и икона.

У Ораховцу постоји и зграда-конак манастира Пећке Патријаршије, који овде има и свој виноград. Конак је рађен у духу месног народног неимарства. Подигнут је 1848.

Ораховачку *Сахат-кулу* подигао је 1815. Махмуд-паша Ротуловић, родом Албанац, који је са турском војском и албанским добровољцима, ратујући против Карађорђа, после освајања Београда и Смедерева опљачкао три звона из тамошњих цркава и донео их у Призрен, Ораховац и село Мамушу код Призрена где их је поставио на своје новоподигнуте сахат-куле.

У виноградишту на месту Дубљане, где је по предању било село, доскора су били очувани остаци скромне црквице и неколико старих гробова са надгробним плочама.